

84. Én Istenem, én bűnös

Skultéty Ádám
korálkönyve, 1798.

Én Is - te - nem, én, bű - nös_ em - ber,
Bű - ne - im ár - ja, mint a_ ten - ger,
Itt ál - lok szent szí - ned_ e - lőtt.
Hul - lá - ma - i - val el - fö - dött.
Én Is - te - nem, én Is - te - nem, Kö -
nyö - rülj ár - va lel - ke - men!

2. Ó, mert gyötör szívem keserve Mérhetetlen bűnöm miatt,
Add, hogy mint Péter, visszanyerje Irgalmaid elveszett fiad!

Én Istenem...

3. Ne érdemem után fizess meg, Ne bánj velem bűnöm szerint!
Add, hogy megint tiéd lehessen, Kire a Te kegyelmed int!

Én Istenem...

4. Hallasd Igéd, s szívem föleszmél, Mondd: „Megbocsátottam
neked! Eredj el, többé ne vétkezzél!” – És hátatelt szívvel me-
gyek. *Én Istenem...*

5. Igéd elég, hiszem, tudom már, Enyém megint az irgalom.
Örömöm több a nyugalomnál, Nem kell szüntelen mondanom:
Én Istenem...

Christoph Tietze (1641–1703)